

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 25 april 2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón

(Zaak C-237/16)

(2016/C 260/31)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster in cassatie: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Verweerster tot cassatie: Diputación General de Aragón

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regionale belasting die wordt geheven ter compensatie van de milieuschade als gevolg van het gebruik van voorzieningen en faciliteiten ten behoeve van de activiteiten en het verkeer waarvan sprake is bij grote winkelbedrijven met grote parkeerterreinen voor hun klanten, wanneer het gaat om een verkoopoppervlakte van meer dan 500 m², maar die is verschuldigd ongeacht of die winkelbedrijven binnen of buiten de geconsolideerde bebouwde kom zijn gelegen en in de meeste gevallen op ondernemingen van andere lidstaten drukt, gelet op het feit dat die belasting: (i) niet wordt opgelegd aan handelaren die exploitant zijn van verschillende winkelbedrijven, ongeacht de totale verkoopoppervlakte van die winkelbedrijven, als geen daarvan een verkoopoppervlakte van meer dan 500 m² heeft en zelfs als een of meer daarvan wel die drempel halen, maar de maatstaf van heffing niet hoger ligt dan 2 000 m², terwijl de heffing wel geldt voor handelaren met slechts één winkelbedrijf waarvan de verkoopoppervlakte boven die drempels ligt, en (ii) voorts niet wordt opgelegd aan winkelbedrijven die zich uitsluitend bezighouden met de verkoop van machines, voertuigen, gereedschappen en industriële componenten; bouwmaterialen, sanitaire voorzieningen, en deuren en ramen, waarbij er alleen sprake is van verkoop aan de professionele markt; meubilair in individuele, traditionele en gespecialiseerde bedrijven; motorvoertuigen in dealersshowrooms en reparatiebedrijven; kweekvoorzieningen voor tuinonderhoud en tuinaanleg, of motorbrandstoffen, ongeacht de verkoopoppervlakte van die winkelbedrijven?
- 2) Moet artikel 107, lid 1, VWEU aldus worden uitgelegd dat als krachtens deze bepaling verboden staatssteun moet worden aangemerkt de omstandigheid dat de IDMGAV [milieubelasting die geldt voor grote winkelbedrijven] niet wordt geheven van winkelbedrijven die niet een verkoopoppervlakte van meer dan 500 m² hebben of die dat wel hebben, maar waarbij de maatstaf van heffing niet hoger ligt dan 2 000 m², en winkelbedrijven die zich uitsluitend bezighouden met de verkoop van machines, voertuigen, gereedschappen en industriële componenten; bouwmaterialen, sanitaire voorzieningen, en deuren en ramen, waarbij er alleen sprake is van verkoop aan de professionele markt; meubilair in individuele, traditionele en gespecialiseerde bedrijven; motorvoertuigen in dealersshowrooms en reparatiebedrijven; kweekvoorzieningen voor tuinonderhoud en tuinaanleg, of motorbrandstoffen?

Hogere voorziening ingesteld op 27 april 2016 door Industrias Químicas del Vallés, S.A. tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 16 februari 2016 in zaak T-296/15, Industrias Químicas del Vallés/Commissie

(Zaak C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (vertegenwoordigers: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas en C. Vila Gisbert, abogadas)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 16 februari 2016 in zaak T-296/15, *Industrias Químicas del Vallés, S.A. (IQV)/Europese Commissie* vernietigen;
- IQV's beroep tot nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) 2015/408 van de Commissie⁽¹⁾ ontvankelijk verklaren;
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht van de Europese Unie voor afdoening in zaak T-296/15;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- (i) Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door in de bestreden beschikking te oordelen dat de litigieuze verordening een regelgevingshandeling is die ten aanzien van thans rekwirante uitvoeringsmaatregelen omvat in de zin van artikel 263, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
- (ii) Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door in de bestreden beschikking te oordelen dat de omstandigheid dat het tegen de litigieuze verordening ingestelde beroep niet-ontvankelijk was, niet tot gevolg had dat IQV geen effectieve rechterlijke bescherming genoot.
- (iii) Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door in de bestreden beschikking te oordelen dat IQV niet individueel werd geraakt door de litigieuze verordening.

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening van 11 maart 2015 inzake uitvoering van artikel 80, lid 7, van verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot vaststelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om te worden vervangen (PB L 67, blz. 18).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa (Italië) op 28 april 2016 – Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Zaak C-246/16)

(2016/C 260/33)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa